

uheldigt, naar man istedetfor den, i det oprindelige Lovudkast § 6 omhandlede Inspecteur, der skulde reise omkring i Landet, for at paasee Lovens Gjennemførelse, navnlig i Begynnelsen, nu i § 17 af det foreliggende Lovforslag har stillet en Sum af 3000 Rd. til Ministertiets Disposition; det staaer naturligt i Justitsministerens Magt med denne Sum at besætte den Post, man har tænkt paa, med en saadan Personlighed, som kan reise omkring i Landet, for at paasee Lovens Overholdelse; men det seer dog ud, som om man her vilde give en indirecte Kritik af den foreslaaede Foranstaltning, og jeg troer netop, at vi i dette, som i mangfoldige andre Forhold, naar noget Nyt skal gjennemføres, i Overbetyrelsen behøve Mænd, der paa hvert enkelt Sted paasee Lovens rette Udførelse; vi have jo for ikke længe siden vedtaget, at der skal ansættes en Skoledirecteur, som skal reise omkring for at paasee Gjennemførelsen af de nye Skolelove, og jeg seer ingen Grund til, hvorfor vi i dette Tilfælde, hvor der er ligesaa stor Trang til indgribende Forholdsregler, skulle fravige et Princip, vi engang have gjort gjældende. Fremdeles maa jeg ansee det for mindre heldigt, naar de Regulativer, der skulle forfattes, skulle udgaae fra Justitsministeriet, istedetfor at Vedtægterne, som foreslaaet, skulle udgaae fra de locale Sundhedscommissioner; det er vistnok naturligere, at de søle sig for, at de efterhaanden, som de vinde Oversigt over disse Forhold, og see, hvor den virkelige Bøst ligger, lidt efter lidt fremkomme med Forslag, hvorved Regjeringen faaer et Materiale, som den senere kan benytte ved Udarbejdelsen af en almindelig Sundhedslov. Nu derimod skal der gives visse almindelige Bestemmelser, uden at man i saa Henseende har nogen Erfaring, og uden nogen forudgaaende Prøvelse. Hvor let kan det ikke tænkes, at Feilgreb kunne komme, som vilde give Anledning til meget stærk Kritik? Vi vide jo allerede, at der nu finder en Animositet Sted mod Forholdsregler af denne Natur, og det vilde være høist uheldigt, om den skulde styrkes derved, at de første Instruxer vare forfælede. Hvad nu angaaer Charakteren af disse Vedtægter, da kan jeg aldeles ikke være enig med den sidste ærede Taler, naar han be-

kæmpede dem, fordi de kaldes Love. Hvad er det her, der er Spørgsmaal om? Der er naturligtvis ikke Tale om, at saadanne Vedtægter skulle bryde bestaaende Love; der er heller ikke Tale om i den Forstand at gjøre dem til Love, at de skulle gjælde som Kongerigets Love, der her vedtages, men der er Tale om at gjøre Forholdet legalt, istedetfor at overlade det til Administrationen i ethvert enkelt Tilfælde at handle efter Lykke. Saaledes som vi i Næringsloven have bestemt, at Byerne kunne fastsætte Vedtægter paa Indenrigsministerens Approbation uden vor Mellemkomst, saaledes er der her Spørgsmaal om Vedtægter, som blive afgjørende for Domstolene og Administrationen i de Tilfælde, hvor de ikke stride mod Landets almindelige Love (Tscherning: Der vil derved fremkomme mange Misbrug). Den ærede Rigsdagmand bør virkelig indrømme, at der derved gives Garanti mod Misbrug, og de Vedtægter, der her foreslaaes, ere ikke Misbrug. Jeg tænker mig Forholdet saaledes, at medens det er lagt i disse Commissioners Haand, i ethvert enkelt Tilfælde at handle efter Skjøn, hvor det er en reen Skjønssag, er det derimod ikke lagt i deres Haand at handle efter et Skjøn, hvor Vedtægterne have en udtrykkelig Bestemmelse, og, dersom Commissionerne skulle bryde Vedtægterne, som ere givne paa den her foreslaaede Maade, saa antager jeg, at Domstolene ere berettigede til i de enkelte Tilfælde at hævde Borgernes Ret imod Commissionerne. Jeg ønsker iøvrigt, at den høitærede Justitsminister vil udtale sig nærmere angaaende dette Punkt, da det i mine Tanker er særdeles vigtigt. Det vil erindres, at Grundloven har bestemt, at Domstolene kunne paakjende Spørgsmaal, om Dvirighederne have overskredet Grændserne for deres Myndighed, men derimod er der et ligesaa vigtigt Spørgsmaal, som er tvivlsomt, og det er saadanne Tilfælde, hvor det vel er overladt Dvirighederne at handle, men hvor der gives lovbestede Regler for Dvirighedernes Handlemaade. Skal nu Embedsmanden, idet han fortolker Loven, være ansvarlig for Domstolene med Hensyn til den Maade, hvorpaa han fortolker den, eller skal han kunne sige: Det er nu engang overladt til mig at afgjøre de Til-